

کاربست تئوری انتخاب در

فرزند پروری

اصل بدیهی نظریه انتخاب در
مورد فرزند پروری این است:

اگر می خواهی فرزندت
شاد، موفق و با تو
صمیمی باشد، کاری نکن
که فاصله تو و او زیاد
شود.

بچه ها هم مثل بزرگ ترها، در صدد

تحقق تصاویر ذهن خودند و مثل همه

انسان های دیگر اگر **ناچار** شوند، در

این راه حتی از **مبارزه** با پدر و مادری

که اهل توافق نیست، **ابایی ندارند.**

منتظر فرارسیدن مشکل و درد سر نباشید.

باصحبت کردن، خندیدن، و همکاری کردن

با فرزند نوجوان خود از بروز

دردسرو مشکل پیشگیری کنید. اعضای

یک خانواده که از روانشناسی **کنترل**

بیرونی استفاده می کنند هنگام بروز

مشکلات یکدیگر را سرزنش می

کنند. هریک فقط به حق خود می اندیشد.

والدین در دنیای مطلوب فرزندان

در دوره ی جوانی و نوجوانی الکل، مواد

مخدر و حتی رابطه جنسی سر راه فرزند

شما کمین کرده است و تنها چیزی که

می تواند مانع آلوده شدن آنها شود جلو

بودن یا محوریت عکس شما در دنیای

کیفی آنها است. بحث حضور صرف شما در

دنیای کیفی آنها نیست چرا که همیشه شما

در دنیای کیفی آنها خواهید بود. بلکه بحث

این است که شدت حضور شما در دنیای

کیفی آنها، تاثیر زیادی بر انتخاب های

آنها دارد.

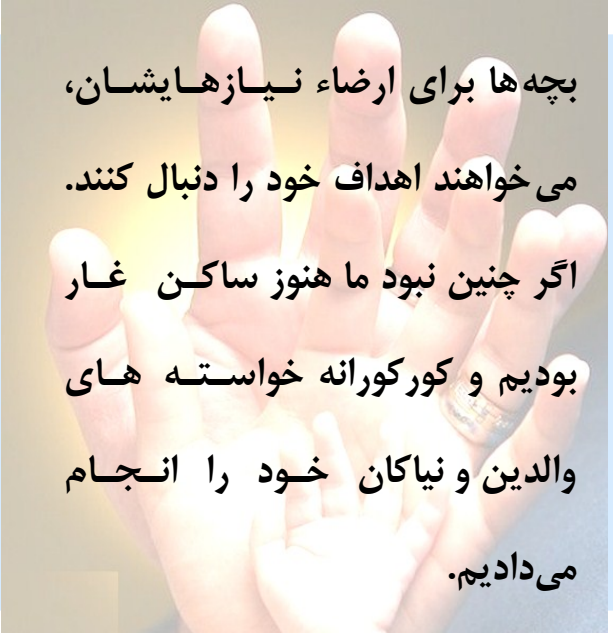
هرگز با نوجوان خود مانند یک انسان

بزرگسال رفتار نکنید او به همان

اندازه دوران کودکی به عشق نیازمند

است. البته در این برهه از زمان عشق

ورزیدن اندکی به **خلاقیت** نیاز دارد.

بچه‌ها برای ارضاء نیازهایشان،
می‌خواهند اهداف خود را دنبال کنند.
اگر چنین نبود ما هنوز ساکن غار
بودیم و کورکورانه خواسته‌های
والدین و نیاکان خود را انجام
می‌دادیم.

مسئله بر سر بود و نبود کنترل والدین
نیست، بلکه بر سر آن است که کنترل
منطقی چیست و پدر یا مادر تا چه حد
باید زندگی فرزند را کنترل کند.

باید از خودتان بپرسید:

آیا من آن طور که خودم می‌خواهم
زندگی می‌کنم یا آن گونه که پدر و
مادرم در نظر داشته‌اند؟

والدین برای تربیت فرزندانشان دو
رویکرد دارند:

۱- الگوی مجسمه سازی

بچه، خمیری است که می‌خواهم از آن
چیزی بسازم. و والدین فرصت دارند که
آن را بسازند تا زمانی که این بزرگ
می‌شود، مدرسه برود، فلان ورزش و
موسیقی را یاد بگیرد، فلان مهارت را
بیاموزد.

۲- الگوی پیامبران

رویکرد باغبانی است که یک گیاه را می
خواهد پرورش بدهد. نظریه پردازان تئوری
انتخاب، بر این عقیده هستند که فرزندان
را باید به عنوان نهال پرورش داد نه یک
مجسمه و باید به توانمندی‌های فردی
آنها آگاه باشیم.

روشهای رایج در تربیت فرزند

- ۱- والدین «برای» فرزند کارهایی
انجام می‌دهند: مثلاً در خردسالی به
او غذا می‌دهند و در بزرگسالی او را
در حرفه خود به کار می‌گمارند.
- ۲- کارهایی که والدین «بر روی»
فرزند یا «نسبت به او» انجام
می‌دهند: مثلاً وقتی فرزندشان به
خواسته آنان تن نمی‌دهد، او را اگر
کودک است، تنبیه و اگر بزرگسال
است طرد می‌کنند
- ۳- والدین «همراه» فرزند خود کارهایی
انجام می‌دهند: مثلاً در خردسالی با او
بازی می‌کنند و در بزرگسالی در مورد
علائق مشترک مثل ورزش یا
موسیقی با او گفت‌وگو می‌کنند.
- ۴- والدین فرزند را «به حال خود»
گذاشته‌اند: مثلاً کودک ۲ ساله‌ای را
که با جیغ و گریه، قشقرق به پا
می‌کند، به حال خود می‌گذارند.